

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor. (12 frt)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy hóra.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	3 fillér (4 kr.)
Vidékre.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap

korán reggel.

Ünnep és vasárnap után is.

Kolozsvár, 1904.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL

Eggetem-utca 7., (Lyceum-ngomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyszög centiméterenként 8 fillér.

Iparosok és kereskedők kedvezményben részesülnek

Nyílttér soronként 40 fillér.

Szombat, február 20.

A sorozás és a póttartalékosok.

Kolozsvár, febr. 20.

A honvédelmi minisztériumban elkészültek a sorozás legújabb ter-
vél. Fővárosi tudósítónktól kap-
tuk ezt a jelentést, aki ehhez az
értesüléséhez még azt is hozzáteszi,
hogy kétféle határvonalat állítottak
fel az idej ujoncozásra. Az egyik
szerint március 21-től 30-ig tartana
a fősorozás, a másik szerint: április
6-tól május 10-ig. Ezzel kapcsola-
atosan felvetődik most már a kér-
dés, hogy mi lesz a póttartaléko-
sokkal, ha e batárnapok valame-
lyike végérvényessé válik? Termé-
szetesen első sorban is az foglal-
koztatja az érdeklődést, hogy az
adott helyzetben mikor bocsájtják
haza őket?

Megírtuk, hogy a hadügymi-
niszternek legutóbbi rendelete ér-
telmében a jelenleg tényleges szol-
gálatban álló póttartalékosokat min-
den körülmények között október el-
sejéig tartják szolgálatban; mivel
hogy a múlt évre esedékes ujon-
cok, a szóban forgó rendelet érte-
lmében, csak október elején vonul-
nak be.

Ezt a hírt félhivatalosan meg-
cáfolták azzal a kijelentéssel, hogy
a hír „ebben a formában képte-
lenség.” De bármiként cáfol a fél-
hivatalos, akár kiadta, vagy kiadja
a hadügyminiszter a szóban forgó
rendeletet, akár nem, a póttartalé-
kosok és most negyedévüket szol-
gáló katonák sorsán nem igen vál-
toztat, azok úgy sem fognak sok-
kal hamarabb hazakerülni október
elejénél. Illetékes tényezők annak
idején kijelentették, hogy a póttar-
talékosok, illetve a tartalékosok, tén-
yleges szolgálatban visszatartott első
évfolyamára addig lesz szükség, a
míg a múlt — 1903-ik — évi ujon-
cok a kiképzésen átesnek.

Aratás idején tehát az idén
40—50 ezer emberrel több embert
vonnának el a munkától, mint az
előző években. Ez a körülmény sok
ezer családot nyomorba döntene s
az országnak mérhetetlen károkat
okozna. Jó volna tehát erről még
idejekorán gondolkodni. A megoldás
csakis az lehet, hogy a had-
ügyminisztérium jelenlegi szándé-
kát megmásva, az ujoncok bevo-
nítása után azonnal szabadságolja

a póttartalékosokat és a negyedé-
vüket szolgáló (tartalékos) katoná-
kat, vagy pedig az ujoncok bevo-
nítását egy későbbi terminusra teszi.

Az ujoncok bevonulásának ké-
sőbbi időpontja csak is szeptember
hónap második fele, vagy pedig
október lehetne, mert augusztusban
és szeptember elején, a nagy had-
gyakorlatok ideje alatt az ujoncok
kiképzése lehetetlen. Az 1904-ik évi
ujonccok az utóbbi esetben később
vonulnának be, minthogy két ujonc-
évfolyamnak egyidőben való kiké-
pzése, tekintettel a tisztek és altisz-
tek létszámára, alig volna lehet-
séges.

Minél később válik törvény az
ujoncjavaslatból, annál inkább elő-
térbe lép egy másik eshetőség is, a
mely szintén sok ezer családot ér-
dekel s a melynek a most harma-
dik évüket szolgáló, 1901-ben be-
sorozott katonák adják meg az árát.
Ha ugyanis a parlament rövid idő
mulva munkaképes lesz is s ha az
1903-ik évi ujoncok még október
előtt kiképezhetők s a póttartalé-
kosok s a negyedik évüket szolgáló
katonák hazabocsájtathatók lesznek
is s ha az 1904-ik évi sorozási év-
folyam ujoncai a rendes időben —
október elején — bevonulnak is,
még mindig nagy, igen nagy kér-
dés, hogy az 1901-ben besorozott s
most harmadévüket szolgáló kato-
nákat a rendes időben hazaboc-
sátják-e?

Október elején, rendes körü-
lmények között, tényleges szolgálat-
ban állanak az 1902., 1903. és az
1904-ik évfolyam katonái. Ezek kö-
zül az 1904-ik évben besorozottak
még egyáltalában nem részesültek
kiképzésben, az 1903. évfolyam-
beliek pedig a nyolc heti kiképzésen
tul még alig részesültek oktatásban,
ugy, hogy csak az 1902-ik évfolyam
legénysége és altisztei volnának az
ujoncok kiképzésére és a több isko-
lázottságot és gyakorlatot igénylő
katonai szolgálatra föltétlenül hasz-
nálhatók. A hadvezetőség gondol-
kozását ismerve, igen valószínűnek
tartjuk, hogy a katonai szolgálatra
való tekintetből és „a hadsereg
harcképességének szempontjából” az
1904-ik évben besorozott katonákat
legalább is az ujoncképzés idejére
visszatartja.

Ugy tudjuk, hogy a póttarta-
lékosoknak őszig való benntartására

parancs fog megjelenni, ha már ed-
dig meg nem jelent és kíváncsiak
vagyunk most már, mit mondanak
ehhez, a magyar politikusok, a kép-
viselő urak? Törni fogják-e ezt is,
ezt az újabb katonai csínyet azzal a
keleti fatalizmussal, mint eltörték
eddig közjogunknak elmagyarázását,
alkotmányos biztosítékaink meg-
gyengítését, törvényeink elerőtlení-
tését?

A békeligák.

— Budapesti munkatársunktól. —

A tegnapi háborús hírek közt meghu-
zódik egy, amely különösen figyelemreméltó.
Ugy hangzik, hogy a svájci szövetségtanács
május 16-ára nemzetközi konferenciát hívott
egybe a genfi egyezmény revíziója céljából.
Az orosz-japán háború miatt a konferencia
aligha lesz megtartható. Oroszország és
Japán tudvalegyen szintén hozzájárultak
annak idején a genfi konvencióhoz. Az a
hír, mint mondtuk, szerényen meghuzódik
azok közt, amelyek Port-Arthur ostromáról,
az orosz hajóhad vereségéről, a cár megbé-
tegetéséről és a kelet-ázsiai vizeken folyó
rettenetes harcokról szólnak. Mintha bocsa-
natot akarna kérni ez a hír, hogy ő is
megjelenik, itt van, magát prezentálja és
félénken arra figyelmezteti az emberiséget,
hogy élnek ám még az ugynevezett béke-
ligák és nem haltak meg egészen, csak ne-
vetségekké váltak.

Többször volt már szó ezeken a ha-
sábonok egy a békeligákról, mint pedig az
ugynevezett nemzetközi békekonferenciákról,
a melyek ezeknek a békeligáknak kicsu-
sodását jelentik. De itán sohasem vált
még oly bizonyossá, mint most, hogy az
ugynevezett békepostelok haszontalanok és
képtelenek az eszmét másképpen, mint aka-
démikus értelemben képviselni. Nem is szólva
arról, hogy maga az örök béke eszméje csak
akadémikus és a természettel ellenkezik. So-
hasem mondott igazabb dolgot Nietzsche, mint
akkor, a mikor ezt mondta: »Az ember
természetes állapota a háború.« Tragikus
tétel. De kétségtelen, az ember természeté-
nek megfelylésén alapszik. Nem lehet a
háború megszüntetni. Amíg az országok
között határok vannak; amíg az emberi nagy-
ravágyás, haszonlesés, hiúság és butaság
meg nem szűnik; a mig érdekdiffereciák
vannak emberek és emberek, tömegek és
tömegek közt, a mig egyik ország a másik
tulajdonára és jogaira ráéhezik, addig örök
békéről, általános egyetértésről, anyagi nyu-
galomról szó sem lehet. Az ember a harcra
született állat és ha nincs háború, harci

vágya másképpen nyilvánul meg. A tömegek
nyugtalanok kezdenek és megszületnek a
forradalmaknak nevezett propagandák.

Azonban ez csak általános bírálata
annak, hogy a békeligák haszontalan do-
logban fáradoznak. Ami aktuálisá teszi a
dolgot, az a most folyó orosz-japán há-
ború. Minden valószínűség szerint ez a há-
ború hosszabb ideig fog tartani, mint akár
a bur-angol háború és vérengzőbb lesz,
mint a spanyol-amerikai háború. Több em-
berről fog elfolyni szárazföldön és tengere-
ken, mint két-három háborúban összevéve.
Pedig mindkét hadviselő állam benne volt
a békeligákban, Japán és Oroszország hoz-
zájárultak annak idején a genfi konven-
cióhoz. A cár maga is igényt tartott a bé-
keár elnevezésre, mert akkor a békeligák
olyan lármát, kiabálást, sőt ordítást vit-
tek végbe, hogy csakugyan hangulatot tud-
tak csinálni a béke eszméjének és a cár
szívesen és kéjelegve furdott a népszere-
ségben. Igaz, hogy kormánya akkor is szá-
llította az emberáldozatot a börtönöknek,
hóhérokra, a szibériai olombányáknak.
Azonban akkor a cár a világon nép-
szerű volt.

A népek pedig, a kik nem mindig
tudják mérlegelni az érdekeiket, a béke-
ligák és azoknak képviselőit ünnepeleék.
Pedig lassankint kiderült, hogy épen a
békeligák járultak hozzá a legnagyobb mér-
tékben ahhoz, hogy a népek verejtéke mind
az arsenálókba gyűlt össze és minden jóra-
való produkció, minden munka, minden
törekvés az örökös fegyverkezésbe veszett
el és így a béke a népek és nemzetek leg-
súlyosabb átkává lett. Hiába írta Ruttner
Berta: »Le a fegyverekről!« A békeligáknak
ezt az egyetlen, elfogadható és kívánatos
propagandáját nem vették figyelembe a ha-
talmak. A békepropaganda, a mig a hatal-
maknak tetszett, jó volt nekik. De csak arra
használták fel, hogy a népeket minél job-
ban kiszákmányolják. De abban a pillanat-
ban, amikor Oroszország éhsége Kelet-
Ázsiában megnövekedett, békeeszmét és
propagandát sutba dobta és az orosz cár
is csak annak bizonyult, a mi valóságban
állásánál és természeténél fogva lehet.

Mit értek tehát eddig el a békeligák?
Soha annyi háború nem volt mint azóta,
hogy a ligák működnek. Soha annyi em-
berélet nem pusztult el a vizeken és szá-
razföldön, mint amióta a békészek az örök
békét hirdetik. A terhet pedig, amely alatt
a népek roskadoznak, nem könnyítették
meg, sőt súlyosbították.

Ezek után az kérdezzük újra: mire
valók voltaképpen a békeligák?...

A japán—orosz háború.

— Express tudósítás. —

Budapest, febr. 19.

A kínai mozgósítás s az orosz-japán
háború veszedelmes fellege, amely kivált
Oroszországot nyugtalanítja nagyon. A kí-
nai császár tizenöt császári csapatokat szá-
llító vonata a határon, tizezer katonája
Mandsuriában igen aggasztó jele a — sem-
legességeknek. Csak egy igaztató szó ott a
mandsuri határon s a kínai népgyűlölsége
az oroszok ellen lobbot vet megint. S min-
den jel arra mutat, hogy ez az igaztató szó
mihamarább elhangzik. Kína háttéréből sa-
járságok alakok kezdenek kibontakozni.

Az bizonyos, hogy a háború hosszú
lesz. Ezt nagyon helyesen jósolta meg az
orosz kormány kommunikéje. Arányai és
jelentősége tekintetében páratlanul álló a
világtörténetben. A hadviselő felek terveit
pedig ismeretlenek. Még az sem bizonyos,
hogy a vladivosztoki hajóraj visszatér-e
vagy tényleg elindult, hogy egyesüljön a Pe-
kingből jövő és a keletázsiai orosz flottá-
val. Ha ez a terve, óriási veszedelem fe-
nyegeti. A japán hajóhad számot adott már
arról, hogy nem engedi az orra előtt a
sakkhuzásokat.

A japánok különben egyre szállítják
partra a katonáikat Koreában. Nem za-
varja őket senki, de még így is tetemes
időre van szükségük, míg megindulhatnak a
Jalu-folyó felé, ahol megkezdődik a döntő
leszámolás. Ebben az ütközetben halmozó-
dik fel az oroszoknak is minden remény-
sége. Biztosan abban, hogy itt győzni fog-
nak. De hiszen nemrégiben még a hajó-
rajuk dicsőségéről is fellengző hangon be-
szélték a muzsikok is...

Jelentős eseményre tehát talán még
heteig nem igen számíthatunk. Addig gyö-
nyörűséggel fűzhetjük reflexióinkat az osz-
trák-magyar diplomácia legújabb zseniális
dolgához, a melylyel sikerült köznevetségre
majdnem konfliktusba keverednie Japánnal:
Goluchowszki jeles nyilatkozását értjük itt
a delegációban, a melylyel kijelentette, hogy
semlegesek akarunk maradni, de azért jó
pénzért szívesen szállítanak mind a két fél-
nek, a mit csak kíván. Lovat, fegyvert, ru-
hát, lisztet, egyéb eleséget. S minán éppen
nem valószínű, hogy Japánnak a magyar
puszlikára van szüksége, természetesen, hogy
ezzel a „közös” diplomáciának kitűnő elő-
imádkozója Oroszországnak kínálta fel
magát.

Természetes, hogy ez egy maradt
visszahatás nélkül. A londoni japán követ
kerekén kijelentette, hogy ha Goluchowszki
nem tréfált ezzel a bolond beszéddel, akkor
Japán a monarchiát is ellenségesnek fogja
nézni s a szerint jár el vele: a hajóit el-
fogja, vagy összelövi ott, a hol csak rájuk
akad. A londoni követ kategorikus nyilat-
kozatának egészen igaza is van. S ha nem
is kerül a fenyegetés megvalósításra, ez az
eset is jellemző világot vet a mi külpoli-
tikánkra.

Egyebekben a háború eseményeiről a
következő táviratok érkeztek Budapestre.

TÁRCA.

Levél.

Ne várj levelet többé tőlem Édes!
Nem írok többet... Utolsó ez itt!
Kezem írását egyhamar nem látod
Azért ne hagyjon végleg el a hit...
Minek az írás? Üres szó... mi célja?
Ha nem szabad...? S újat már ugye mond...
Csak éppen meg-megdobban olykor olykor
Pár kis betűt szívünk, a bolond...
Hát szükségünk van esküre, ezerre?
Hát bebizonygatnom kell szerelmemet,
Vagy várnám Tőled...? Ugy nem szeretnél,
És Te sem szeretnél engemet.
Szerelem az, hol távolság a távol?
Hol szó kell, mely a téren áthatol?
Hol nem tud szólni szíved az enyémhez,
Némán... Melyre az színtűgy válaszol?...
Ne sirj nekem! — Csak szeress betű nélkül!
És én sem sírok... Tiltják! Nem lehet!
Szeress! Szeress! Szóltan, mint én szeretlek...
És ne várj tőlem többé levelet!

Jamais.

A „frizura.”

Írta: Jean Madeline.

A kicsi, szőke Fossinié várja a fod-
rást. Fossinié vidám asszony, mely göd-
röcskéivel az arcában. De ma még a ren-
desnél is vidámabb, mert ma bál van a

prefektuséknál. El lehet képzelni, hogy két
hét óta egyébre se gondolt. Sürgetni kellett
a szabónét; tisztogatni kellett a keztyűt;
gyakorolni kellett az új táncokat s mindez
mennyi izgalommal jár!

És ezekre a körülményekre való te-
kintettel Fossinié arra szánta magát, hogy
Francissal fészelteti magát.

Francissal! Ez már aztán esemény.
Az egyetlen Francissal! Bir még soha sem
próbálta, meg van győződve róla, hogy fé-
sülni csakis ő tud! A társaságbeli hölgyek
mind török magukat utána. És különösen
mai Valamennyinek meg kellett határoz-
nia egy biztos időpontot kora reggeltől a
bál előttig.

És akár akarták, akár nem, el kellett
fogadniok a nem megfelelő időpontokat is.
Igy esett, hogy a jegyző feleségét reggel
nyolc órakor s az elnökét este tíz órakor
fészült meg. Fossiniére egy órakor került
a sor. Déli egy órakor, hogy este a bálba
meheessen.

Már majd két óra van, a mikor csön-
getnek és monsieur Francis lelkendezve ro-
ntott be a Fossinié szobájába. Ügyesen és
hamar lebontotta a fonatokat, lesimítja a
haját, ketté választja és ügyesen feltűzi
magasra, e közben egy darab kenyeret vesz
ki a zsebéből és sietve beleharap.

— No ma már igen sok volt a jóból?
Még reggelizni sem értem rá.

— És cseveg tovább.

— Sermaizéné ma csipkés sárga ru-
hában fog megjelenni. Hermance kisasszony
igazán nagyon értékes ruhákat szállított. A
prefektus, ha igaz, majd minden nap óriási
ládákat kap Párisból. Nagyszerű lesz a ko-

tilion. Ide még egy tűt tűzünk, meg ide is.
Igy ni, — és a művész hátálra lép vagy ket-
tőt, hogy jobban csodálhassa a művét.

— Asszonyom, valószággal elragadót!
Igazán nagyon meg lehet elégedve. Határo-
zottan az ön frizurája lesz a legszebb va-
lamennyi közt. — Aztán komoly hangon
hozzátette: de nagyon kérem, hogy vi-
gázzon rá egy kicsit és tartsa nyugodtan a
fejét!

Azután olyan sietve, amint jött, el-
távozott.

A kis Fossinié nézte magát a tükör-
ben. Egészen megváltozottnak látszott. Vajjon
sebb-e, mint máskor? Mintha ez a kom-
plikált intézmény nem is illenék az ő kicsi
arcához. A vastag fonatok, amelyeket reg-
gelenként maga szokott föltűzni, nem ille-
nek-e jobban mosolygó szeméihez? De nem
merte ezt megvallani magának, hiszen Francis
fészült. Fossinié most már csak azt a
szent kötelességet érezte magában, hogy a
Francis műremekére vigázzon. Ez a gon-
dolat nyugtalansággal és méltósággal töltötte
el. Merveen leült egy székre; meg
sem mert mozdulni.

Az óra fél háromra ütött és elgondolta,
hogy tíz óráig így kell ülnie. Az újaján
számálgatta: egy, kettő, három négy —
hét óra. Hét óra, amely idő alatt nyugod-
tan kell maradnia, mikor pedig neki olyan
élénk természet van. Vajjon mivel tüsse
agyon az időt?

Igy ült már egy fél órája. Valamely
nyugodt foglalkozás után néz: kézimunka
vagy varrás után, de nem tud találni sem-
mit. És a bál gondolata nem hagyja nyu-
gton a megszokott foglalkozásai mellett.

Behatóan nézegeti a képeket, amelyek
a szobáját díszítik. Még soha sem nézte
meg ilyen alaposan. Azután olvasni kezd,
de csak lapoz a könyvben és megint le-
teszi. Négy óral! Még hat óra. Fossinié
kezd unatkozni!

Már sötétedik és senki sem hoz be
lámpát. Hívja a cselédet. Semmi válasz.
Legsúlyosabban maga hozná rendbe a lám-
pát, amint azt gyakran meg is szokta tenni,
de most nem meri.

Perccről-percra mindinkább neheze-
re esik ez a nyugalom. Már szinte rosszkedvű.
Kedves, máskor oly vidám arcát sötét redők
borítják. Mások barátságos hangja rideg és
barátságatlan, a mikor a pesztonkával be-
szél, a ki végre visszajött. Ez nem tudja,
minek tulajdonítsa a barátságatlan báná-
smódot. Mi baja az urnőjének? Az arca is
egészen megváltozott, megváltozott volna a
szíve is?

Igen, a szíve is megváltozott, mert a
mikor Jacques, a kétesztendősi pici baba,
mint rendesen, most is meg akarja ölelni,
hogy jó éjszakát kívánjon anyukának és
még egy kicsit játszadozni akar az ölben,
anyuka hevesen ellökí magától.

A kicsike keserves sirásra fakad
és a leánynak a szomszéd szobába kell
vinnie.

Egyedül megy asztalhoz, egészen
egyedül, mert a férje ma csak későn jön
haza. Egyetlen falatot sem tud lenyelni.

A mikor aztán a férje végre megjön,
Fossinié zokogva borul a karjaiba. A férje
szeliden megvigasztalja, hiszen ő olyan na-
gyon jól ért ehhez....

— No, kicsim, mi a baj?

Schuster Emil

Norinbergi, diszmn, játék, sport,
vadászati és fényképészeti kellé-
kek áruháza.Kolozsvár, Mátyás király-tér.
(Gróf Rhédey-palota.)

Telephon: 183.

Telephon: 18

A Karolina Országos Kórház igazgatósága.

Sz.: 129/904.
ig.

Pályázati hirdetmény.

A kolozsvári m. kir. Ferencz József tud. egyetem ideg- és elmegyógyászati klinikáján évi 1000 korona fizetés, 420 korona lakbér, esetleg természetbeni lakás élvezetével összekötött

kertészeti állás

üresedvén meg, annak betöltésére ezennel pályázatot hirdetek.

A kinevezendő kertész kötelessége az ideg- és elmegyógyászati klinika s kapcsolatos igazgatói lak kertjeit szakszerűen kezelni, azokat felügyelni, a kertészettel foglalkozó betegeket szakszerű utasításokkal ellátni, őket felelősség mellett felügyelni s általában minden a kertészet körébe tartozó munkákat végezni.

A kinevezendő kertész egy évi próbaidőre fog alkalmaztatni, mely után, ha magát ez állásra érdemesítette, a klinikai igazgató véleménye alapján véglegesíteni fog.

Felhívatom mindazok, kik ez állást elnyerni óhajják, hogy sajátkezűleg irt pályázati folyamodványukat, születési és erkölcsi bizonyítvánnyal, szakképzettségüket és családi állapotukat igazoló okmányokkal és fényképpel felszerelve a Karolina Országos Kórház igazgatóságához címezve 1904. márczius hó 5-ig nyújtják be, mert az azután érkezők nem fognak elfogadtatni.

Az állás a kineveztetés után azonnal elfoglalandó.

Kolozsvárt, 1904. február hó 16-án.

Dr. Engel Gábor,

3082 2-3

igazgató.

A kisbirtokosok által

sajátkezűleg, a legnagyobb gondnal, angolnyelven és ráfűzési eljárásai készített, külön minőségű, vagyonilag szavatolt fajtákra, I-sörrendű, miniszteri szakszerűrendelethez minden tekintetben megfelelő

szőlőlugasnak is kiválóan alkalmas csemege és borfajú szőlőoltások a tapasztalatok során fajtásztának, a legjobbaknak és legmegbízhatóbbaknak bizonyultak! — Minden nagyhangon hirdető, gyárilag fűlesztett, reklámozott, előhajtásos oltást messze felülmúlunk! — Chasselas, muskotály és más legkiválóbb csemegefajtákból összeválogatott

I-sörrendű lugas-gyűjtemény ára:

(melyeknek megeredéseért és jószágért felelősség vállalatik)

1. Kis összeállítás 15 drb. 5 kor.
2. Nagy összeállítás 30 drb. 10 kor.

a) Borfajok: b) Csemegefajták:

Amerikai ripária portális alanyon oltott gyökerező, fű és zöld oltványok ára tavaszi szállításra:

Ezer drb. 200 k.
Száz drb. 22 k.
Tíz drb. 2 k 50f.

Árak tavaszi szállításra értendőek:

Ezer drb. 220-240 k.
Száz drb. 25-30 k.
Tíz drb. 3-5 k.

Hazai szőlőfajták! Filloxeramentes!

3002 31-3 Szőlőkirály. (Delaware.)

A köztét talajon egyedül használható olyan rendkívül korai directtermő, melynek 25-26%-os cukor és szokatlanul nagy szesztartalma bora igen jó, hasonló a szomorodni másához és a madárhoz. Silányabb kerti vagy homoki borok feljavítására. Gyengébb évbéli termések háziasítására nem lehet eléggé ajánlani. A Delaware francia szigetről 17 évvel ezelőtt közvetlenül az érmellékre portált ezen perenosporának ellentálló szőlőfaj termi manapság hazánkban a legjobb és legerősebb bort s méltán nevezhetjük a **borok királyának A jövő szőlőszet kincse.** Mindenütt megterem, úgy a homokon, mint a köztét agyagos, meszes, köves, palás és nyirkos talajokban. Ezen beoltás nélkül termő, biztosan jól megfordított, rendkívül (tartós szívós zöldhajtása 1-20 hiedget is kibíró) korán érő csemegefaj, felhozott előnyeinek fogva megérdemli hogy kertjeinkben, barázdákban, kerítések és házaik fala mellett s minden egyéb nem használható helyeken mint **szőlő-lugas tenyésztessék!**

100 darabból álló lugas-gyűjtemény osztagolva és postán feladva csak 10 korona.

Borkirály! Mintabör 2 korona. (Delaware!)

Ripária portális telepek! • Nagymennyiségű ripária eladás!

Tisztán kezelt valódi érmelléki fajborok!

Palackokban, úgy mint hordókban, kicsinyben és nagyban a legutányosabban beszerezhető s kívánatra válaszbélyeg ellenében bővebb felvilágosítást, vagy 1 korona utánvétel mellett mintabör küld:

Az érmelléki Szőlőszeti és Borászati Szakközlöny mint Országos Hirdetési Kalauz

SZÉKELYHID (BIHARMEGYE).

Lebovits Izidor

Kolozsvar

Wesselényi M.-utca 20.

Ajánlja ujonnan

berendezett és a

legnagyobb kívánal-

mának megfelelő

fér fi- divatárú

üzletét.

Legnagyobb

választék:

Kalap,

Jng, 2862 27/30

Nyakendő,

Kesztyű,

Ésöernyő

és minden e

szakmába vágó

cikkekben.

FASZENTERMELESI!

Egy nagyobb, sok évig tartó faszfentermeléshez

egy e szakmában teljesen jártas

munkavezető

illetve felügyelő felvétetik.

Ajánlatok: „Tapasztalt szentermelő 750” alatt

Haasenstein és Vogler hird. irodája Epest továbbit.

HOGY EGÉSZSÉGÜNKET ÓVJUK, IGYUNK

K-IMPÉR

BATHORI-FORRAS

EGYÉNYES

GYÓGY-SAVANYÚVIZET

M. kir. Belsőgyógyászati rendelet

8091/VIII. 1890. szám.

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360

2004 35-360